بزودی بهترین ثروت و داراییِ مسلمان، گوسفندانش خواهند بود که به دنبالِ آنها به قله ی کوه ها می رود.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «يُوشَكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الجِبَال، ومَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ من الفِتَنِ»: «بزودی بهترین ثروت و داراییِ مسلمان، گوسفندانش خواهند بود که به دنبالِ آنها به قله ی کوه ها و محل بارش باران می رود تا دینش را از فتنه ها محفوظ بدارد».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

این حدیث بیانگر فضل عزلت و گوشه نشینی در ایام بروز فتنه ها می باشد مگر در مورد کسانی که از قدرتی برای خاموش کردن آتش فتنه برخوردار باشند؛ در این صورت بر چنین افرادی واجب است که برای خاموش کردن آتش فتنه تلاش کنند و بر حسب وضعیت و توانایی، این مسئولیت نسبت به آنها فرض عین یا فرض کفایی می باشد. اما در مورد برتر بودن عزلت و گوشه گیری یا حضور در میان مردم در سایر ایام که فتنه ای در میان نیست، علما اختلاف نظر دارند؛ دیدگاه برگزیده، برتر بودن همراهی با مردم برای کسی است که غالبا ترس ارتکاب گناه و معصیت در مورد او نمی رود. «يَفِرُّ بِدِينِهِ من الفِتَنِ» یعنی جهت به فتنه نیفتادن دینش پا به فرار می گذارد؛ و به همین دلیل هر مسلمانی امر شده که از سرزمین شرک به سرزمین اسلام و از سرزمین فسق و فجور به جایی که امنیت ایمانی داشته باشد، مهاجرت کند. همچنین زمانی که مردم و زمانه تغییر کند، مامور به مهاجرت به جایی است که دینش محفوظ و در امان بماند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6829